Pesth Jun. 10ẽn 1854.

R513/809.

Édes Aranybácsi!

Sebesen repülnek az órák, kivált Pesten
az az egy két nap oly hamar elkelt, oly
hamar hazajöttünk, hogy megsem tud
nám mondani, voltam-e ki Pestről
vagy sem? ha ... ha sok megboldo
gult barátomnak kinek emléke, a' kinek,
tol által szivem közül támadt ür,
ki nem ránta na e' kétségből.
S hát a' contol? Azt vélem minden ze
bemben egy kopott malacz visit, pedig csak
a' hallgatag ajtó gyakorol verdesik kis fülei
met, tulvilági szomszédjaival.

Na

Na de ez már unalmas is úgy-e?
Vegye fel hát tollát, olvassa végig
a' következő verset. Az ég pedig adjon neg
szerető tanítóinga
Tiszta Domokos.

58. (106.)

Önéretek

Ottan' legtetején a' szent Helikonnak,
szeretnék, dalliával, az arany trónon ülni.
És míg szolgáló múzsái, vad bor-ittyant fonnak
Homlokomba, — bűvös éneket hevülni.

Szép volna e' dal! Ha úgy jutna végig futna
Bergő húrjaimon, fülelne a' szelíd.
A' legegyügyűbb szív táncértekre jutna
És megalázná magát az egetverő ész.

Ha megbőszült haraggal, dühtáncú ajakkal
Honom lányáét a' sorstól Érnél szamot
A megretent Clio futna dühkajakkal
Futtában Ellátvan bocsánat, bocsánat.

Érsa

2.

És ha rád gondolva, én földi Édenem
Lábadnál, testedet festőném bűbáját
A dicsőséget is feledő énedem
Lábadnál láttatná lírem koronáját.

× × ×

Harsány dalszengenél, a mely úgy élőtte
Úgy felrostokúrára jönség-ült homlokod
– Hogy szolgálni jöjjön elé'd Beatrice
S minden ép mit költő asszonyról álmodott.

× × ×

Fel a Heliconra! – enyim ott az a trón
Minden énedet őrzi lehet-e szebb énel:
Mint az, mely végig zeng rezdülő lantomon
Dalvan világot – szenvedő hont – téged! 71

MAVCK

Tekintetes Arany János úrnak

a' m. irodalom tanárának.

N. Körös

p. Orosház